

АУТОРИ У ОВОМ БРОЈУ AUTHORS IN THIS ISSUE

БИЉАНА ГАВРИЛОВИЋ ГРБОВИЋ (Чачак, 1992). Доценткиња на Катедри за еволуцију права на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

Дипломирала на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу 2015; мастерирала 2016. (*Еволуција казне лишења слободе у домаћем праву: криминалошки аспект*); докторирала 2021. (*Законик о судском поступку у грађанским парницама од 1929. године*). Предаје на основним студијама: Српско право и Развитак светског и српског права (смер Унутрашњи послови и безбедност), на мастер студијама: Правна европеизација Србије 1804–1914; Развитак српске уставности; Развитак модерног српског кривичног права; на докторским студијама: Српско право – одабране теме и Развитак српске уставности – одабране теме). Од 2025. године члан је Савета Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и заменик шефа Катедре за еволуцију права.

ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ (Смедеревска Паланка, 1966). Предавач филозофије и самостални истраживач.

Након студија филозофије у Београду, предавао филозофију у гимназијама. Био је члан Групе за филозофска истраживања САНУ; оснивач и члан Научног савета Филозофских сусрета, секретар удружења филозофа Филозофска комуна. Научне и стручне радове објављује у филозофским часописима и зборницима. Са Зораном Кинђићем приредио је зборник *Искусиво мере*, посвећен професору Здравку Кучинару (Београд 2014).

Важније књиге: *Мизансцен у олегалу: текстови о џозористици*, Смедеревска Паланка 2022.

ЗОРАН КИНЂИЋ (Панчево, 1961). Редовни професор на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Дипломирао 1987. (*Канџово схваћање ума*), магистрирао 1993. (*Хајдегерово кривица антиројоценитризма*) и докторирао 2004. (*Проблем неидентичног у филозофији Теодора Адорна*) на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Од 2017. је редовни професор на основним студијама филозофије, на мастер студијама Еколошке филозофије и етике и на докторским студијама Филозофије религије на Факултету политичких наука у Београду.

Важније књиге: *Проблем неидентичног у филозофији Теодора Адорна*, Панчево 2006; *Haidegerova kritika antropocentrizma*, Београд 2011; *Између неба и земље*, Београд 2022; *Између раја и мира*, Београд 2022; *Тајна преображења*, Београд 2023; *Прилози за разумевање религије*, Београд 2022; *Суочавање са (зло)духом нихилизма*, Краљево 2024; *Николајево тумачење смисла српске историје*, Смедеревска Паланка 2025.

НАТАША С. МИЛОВИЋ (Врбас, 1988). Научна сарадница на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

Дипломирала 2011, одбранила мастер рад 2013. године (*Ничеово схваћање културе уметности и живописа*) и докторирала 2022. (*Разумевање политичкој Хане Арениј и његово развијање и ревизија посредством филозофских концепција Жила Делеза*) на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Од краја 2017. године ангажована је као истраживач-сарадник на Факултету политичких наука, а од 2023. године изабрана је у звање научног сарадника. Ради и као сарадник у настави на предметима Филозофија и Социјална онтологија на истом факултету. Области научног истраживања: филозофија егзистенције, онтологија, феноменологија, критичка теорија друштва, уметност.

Важније књиге: *Човек кризе у свету корисника и оних који говоре као оруђа*, Београд 2022.

ЉУБИША Р. МИТРОВИЋ (1943). Професор емеритус; редовни професор Филозофског факултета (смер Социологија) Универзитета у Нишу у пензији.

Дипломирао на Филозофском факултету Универзитета у Београду (1970); магистрирао на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (1975); докторирао на Филозофском факултету у Нишу. Предавао је: Увод у социологију; Општа социологија; Савремене социолошке теорије; Социјална стратификација; Социологија развоја савременог друштва; Савремене социолошке теорије. Био је шеф Катедре за општу социологију и руководиоца последипломских студија на смеру Социологија друштвеног развоја на Филозофском факултету у Нишу, декан Филозофског факултета и проректор Универзитета у Нишу. Једна је од најистакнутијих личности нишке и српске социолошке школе, познат по својим доприносима у области опште социологије, социологије транзиције и идентитета, као и по богатом песничком опусу у којем се прожимају филозофија, завичајност и социјална поетика. Био је главни и одговорни уредник научног часописа *Балканске синтесе*, као и сарадник бројних стручних и научних публикација у земљи и иностранству. У својим радовима бави се питањима савремене социологије, друштвених промена, транзиције и идентитета на Балкану, као и феноменологијом културе и цивилизацијским токовима.

Важније књиге: *Општина која јасну: истраживање о социјалним проблемима савременог домаћинства и друштва у положају оспарелих на белојаланачком селу*, Београд 1970; *Samoupravljanje i diktatura proletarijata : (uvod u sociologiju samoupravljanja)*, Београд 1980; *Sociologija i savremenost : (ogledi iz sociologije)*, Ниш 1984; *Savremeno jugoslovensko društvo: (sociološki ogledi)*, Београд 1987; *Reforma, nauka i razvoj: (sociološki ogledi i rasprave)*, Београд 1989; *SKJ između poretka i pokreta: sociološke rasprave*, Ниш 1989; *Србија и социјалдемократски изазов*, Београд–Ниш 1994; *Друштвене промене и актери: sociološki ogledi i rasprave o savremenoj levici*, Ниш 1999; *Novi svetski poredak i Balkan: (sociološka i geopolitička razmatranja)*, Ниш 1999; *Balkan: granica i most među narodima: [ogledi iz sociologije regionalnog razvoja]*, Београд 2000; *Sociologija i istorija: (hrestomatija iz istorijske sociologije)*, Ниш 2003. (коаутор); *Put u zavisno društvo: (bilans tranzicije na Balkanu)*, Београд–Ниш 2004; *Улога масовних медија у развоју демократској мултиетничкој друштва и регионалне сарадње*, Ниш 2004. (коаутор); *Ка култури мира на Балкану: (prilozi sociologiji regionalnih procesa i savremenoj balkanistici)*, Ниш 2005; *Balkanska raskršća i alternative: (ogledi iz sociologije globalnih i regionalnih procesa i geokulture razvoja Balkana)*, Ниш 2006; *Homo Turisticus и култура мира: [prilozi sociologiji туризма и теокултури развоја Балкана]*, Ниш 2009; *У вртилоу транзиције: Србија у контексту глобалних и регионалних процеса: огледи из социологије развоја, теокултуре и теополитике*, Ниш 2012; *Uni-*

verzitet i društvene promene: (sociološki ogledi), Vranje 2012; *Социолошки ољеди: ѓрилози социолођији савремених друђићвених ѓромена и теокулѓтури идентитетейта*, Ниш 2013; *Увод у сѓудије глобализације*, Косовска Митровица 2013; *Геополићичка ѓранзиција Балкана: социолођки ољеди*, Нови Сад 2014; *Под лужиом социолођа: (ољеди из социолођије друђићвених ѓромена и геонѓолођије ѓозива социолођа)*, Нови Сад 2015; *Ослобађање Прометейја: левица и ѓосѓкаћићѓалисѓичка алѓтернатѓива: (ѓледоаје за алѓтернатѓивну левицу и ѓранзицију ѓранзиције)*, Нови Сад 2016; *У рађама ѓранзиције: између суновраћта и алѓтернатѓиве*, Ниш – Нови Сад 2017; *Социолођке марћиналије на савремене ѓеме: (ољеди)*, Нови Сад 2019; *Демоћрафска обнова Србије: развојно и национално ѓићање*, Ниш 2022; *Социолођке марћиналије на савремене ѓеме*, 2, Нови Сад 2022.

МАРИЦА Н. ШЉУКИЋ (Нови Сад, 1976). Редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду (Одсек за социологију).

Дипломирала 2001, магистрирала 2009. (*Социолођки ѓрисићуј у исћраживањима уѓићаја образовања на развој „људских ресурса” у савременим ѓроцесима ѓрансформације рада*) и докторирала 2014. (*Уѓићај сѓрукѓуралних друђићвених ѓромена на орћанованоње индусћријској рада у ѓранзицији срѓској друђићва*) на Групи за социологију Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. На Филозофском факултету у Новом Саду изабрана у звање доцента 2014, а потом и у звање ванредног 2019. и редовног професора. Предаје социологију рада, социологију организације, социологију професија и социолођко истраживање маркетинга. Члан је редакције *Социолођкој ѓрећледа* (од 2015. године).

Важније књиге: *Жене и загрљају дискриминације*, Нови Сад 2011. (коаутор); *Земља и ѓуди: сељашћиво и друђићвена сѓрукѓура*, Нови Сад 2012. (коаутор); *Друђићиво и сукоба*, Београд 2018. (коаутор); *Друђићвени развој и демоћрафске ѓромене*, Београд – Нови Сад 2021. (коаутор); *Фабрика: индусћрија у ѓосѓ-социјалисћичкој Србији*, Ново Милошево 2019; *Тезѓа ѓокрај ѓућта: социолођка анализа каракћерисћика и ѓоложаја малих ѓроизвођача на срѓском ѓржићићу хране*, Ново Милошево – Нови Сад 2023.

СРЂАН Љ. ШЉУКИЋ (Сомбор, 1964). Редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду (Одсек за социологију) и потпредседник Матице српске.

Дипломирао (1996), магистрирао 2000. (*Сељашћиво у исћраживањима класно-слојне сѓрукћуре јућословенској и срѓској друђићва*) и докторирао 2004. (*Социолођки асѓекћи развоја земљорадничкој задружарсћива у бивћим социјалисћичким земљама јућосћоћне Евроје*) на Групи за социологију Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. На истом факултету биран је у звање асистента приправника (1998), асистента (2001), доцента (2005), ванредног професора (2010) и редовног професора (2015). Предаје Социологију села, Социологију сукоба, Социологију образовања и Социологију савременог српског друћтва; ангађован је на сва три нивоа студија (основне, мастер и докторске). Област истраживања: социологија села и социологија сукоба, социологија образовања, културе и спорта. Обављао је функције заменика шефа (2006–2009) и шефа (2009–2012) Одсека за социологију на Филозофском факултету у Новом Саду. Био је главни коуредник *Годићњака Филозофској факулћейта у Новом Саду* (2006–2009), члан је Уреднићтва часописа *Зборник Матице српске за друђићвене науке* (2013–).

Важније књиге: *Raskršća Srbije*, Novi Sad 2007; *Сељак и заграда у равници*, Нови Сад 2009; *Mit kao sudbina: prilog demitologizaciji demitologizacije*, Sremski Karlovci 2011; *Земља и људи: сељачкиво и друшћивена сћрукћура*, Нови Сад 2012. (коаутор); *Село у социолошћком оћлегалу*, Нови Сад 2015. (коаутор); *Друшћиво и сукоб*, Београд 2018. (коаутор).

Био-библиографске белешке сачинио
Владимир М. Николић